

Lovforslaget hænger selvfølgelig også sammen med, at der i 1994 blev afgivet en narkotikapolitisk redegørelse, hvor det bl.a. nævnes, at stofmisbrugerer har behov for andet og meget mere end egentlige behandlingsforløb. Der er brug for en indsats for at give den tidligere stofmisbruger mulighed for at leve sit liv uden at vende tilbage til det tidligere misbrug. Det kræver andet end blot behandling, det kræver en ganske effektiv og vedvarende social opfølgning.

Her kommer lovforslagets ene vigtige punkt ind, nemlig at det nu bliver et amtskommunalt ansvar både at tilbyde misbrugsbehandling og sikre, at der derefter sker en relevant social støtte. Det er en central ændring, og den kan vi støtte hundrede procent. Vi tror faktisk, det er en forudsætning for, at vi kan få opprioriteret dette område, som der i øvrigt i bred enighed er lagt op til gennem de forøgede bevillinger, det samlede område nu får.

Det afgørende for at bringe flere stofmisbrugere ud af deres afhængighed er selvfølgelig, at der gennemføres en behandling med succes, og her nævner narkotikaredegørelsen fra sidste år ganske nøgternt, at vi har et langt mere kaotisk blandingsmisbrug end tidligere, og at misbrugerne ofte er belastet af sindslidelser. Hertil kommer, at HIV- og AIDS-problemet også indgår med stor styrke i mange stofmisbrugeres tilværelse.

Vi er desværre ikke i en situation, hvor vi kender alle svarene på, hvilken behandling der vil lykkes. Nogle svar kender vi måske, og nogle ser vi måske foran os, men vi kender ikke dem alle. Derfor er vi heller ikke i en situation, hvor vi kan tillade os at afvise særlig meget af det, der kan komme på bordet af nye forslag. Vi kan ikke afvise dem konsekvent, for selv om de kan indeholde elementer, som er fremmede for dansk kultur og fremmede for megen af vores tankegang, kan de bringe os videre.

Derfor er det andet væsentlige punkt i det lovforslag, vi her har til behandling, at amtsrådene udstyres med en mulighed for at indgå aftaler om behandling med private institutioner eller foreninger. Det kan vi også fuldt ud støtte i Socialdemokratiet. Vi finder, det en nødvendig udvidelse af de mindre veje, som hidtil har været anvendt.

Man kan selvfølgelig føre en større kommunalpolitisk diskussion om, hvilke opgaver der skal ligge hvor, men det lægger vi ikke op til i denne sammenhæng. Vi mener, at lovforslaget i

sin helhed indeholder en mere klar og en mere effektiv arbejdsfordeling mellem det, en amtskommune skal gøre, og det, den enkelte kommune skal gøre, og samtidig åbner lovforslaget mulighed for, at der kan ske en delegering af ansvaret. De erfaringer, man f.eks. har i større kommuner med mange stofmisbrugere, kan indgå i og anvendes fuldt ud i det arbejde, der nu bliver amtskommunernes opgave.

Jeg skal slutte med at sige, at vi selvfølgelig også er glade for, at dette lovforslag behandles samme dag og dermed også i en vis sammenhæng med det efterfølgende lovforslag, som jeg af gode grunde ikke skal kommentere her.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Venstre har et princip om mennesket frem for systemet, og det lovforslag, vi har her, handler efter Venstres opfattelse mere om systemet end om mennesket.

Som forslaget foreligger, vil det styrke centraliseringen og skabe mere bureaukrati. Centraliseringen sker i form af, at kompetencen til at give tilbud om dag- og døgnbehandling for stofmisbrugere overgår til amtskommunerne, og bureaukratiet kommer ind, fordi amtskommunerne skal ansætte sagsbehandlere. Vi får en mere kompliceret sagsgang, fordi amter og kommuner skal lave handlingsplaner for den enkelte narkoman. Vi får altså et system, hvor der er en masse offentlige behandlere, der skal kommunikere med hinanden i stedet for med dem, det handler om, nemlig stofmisbrugerne.

Efter vores opfattelse er det også forvirrende, at når det gælder de unge under 18 år, er det kommunernes ansvar, og når det gælder dem over 18 år, er det amternes ansvar. Det er ikke en linje, der er i overensstemmelse med vores politik.

Vi føler, at man med det, der lægges op til her, og med regeringens øvrige tiltag på stofmisbrugsområdet, klatter ressourcerne væk på bureaukrati og på projekter, som ikke samler indsatsen omkring de enkelte narkomaner. I Venstre ønsker vi at gå en anden vej. Vi ønsker, at indsatsen skal koncentreres i primærkommunerne. Vi ønsker, at primærkommunerne skal tilføres alle de offentlige ressourcer, vi i dag anvender på området, så de herefter selv kan købe de ydelser, der skal bruges i behandlingen, fra private institutioner eller fra selvejende institutioner.

Vi ønsker også i Venstre, at amternes døgninstitutioner eller daginstitutioner skal omdannes